

De Hoop helpt mensen op weg naar herstel

‘Omzien naar anderen en de beste zorg bieden, dat ervaren de medewerkers van De Hoop als een Bijbelse Opdracht.

Samengesteld door diaken E.T. Draaijer
portefeuillehouder verslavingszorg binnen de GDC

De Hoop (sinds 1977) wil op een betrokken en deskundige wijze kinderen, jongeren en volwassenen met psychische problemen en/of verslavingsproblemen helpen tot herstel te komen. Mensen worden bij De Hoop gezien. We bieden hoop en werken samen aan herstel in een liefdevolle omgeving', aldus Maarten Ouweeneel, fondsenwerver en relatiebeheerder bij Stichting Vrienden van De Hoop.

Kwaliteit van zorg

Iedere cliënt die bij De Hoop komt, heeft een hulpvraag: genezing van of leren omgaan met klachten en stoornissen. Achter deze vraag ligt altijd een tweede vraag: help me met mijn leven! Deze tweede vraag staat in verband met de relaties die een mens heeft. Tijdens de behandeling en begeleiding wil De Hoop aandacht hebben voor de vier relaties die ieder mens heeft. De relatie met jezelf, de schepping, de ander en met God.

Locaties

De Hoop biedt ambulante hulp op verschillende locaties in Nederland: Dordrecht, Houten, Amersfoort, Vlissingen, Rotterdam en Veenendaal. In Dordrecht biedt De Hoop ook klinische zorg en begeleidt en beschermd wonen aan. In Dordrecht en Vlissingen heeft De Hoop daarnaast ook een in-

loophuis. Hier wordt geen behandeling geboden, maar krijgt men wel zorg en aandacht. En het kan een opstap zijn naar verdere behandeling en begeleiding binnen De Hoop.

Niet vergoed

'Niet alle zorg die we leveren wordt door de zorgverzekeraar vergoed', aldus Maarten Ouweeneel. Bijvoorbeeld de pastorale zorg, de opvang van kinderen die samen met hun ouders kunnen worden opgenomen, de inloophuizen in Vlissingen en Dordrecht en de Stay

Clean-zelfhulpgroepen, waarin deelnemers elkaar ondersteunen in het 'clean' zijn. Een bijzonder voorbeeld zijn ook de werker-varingsplaatsen. Daarmee bouwen cliënten weer een goed dagritme op én wordt de afstand tot een plek in de arbeidsmarkt na de behandeling minder groot. Ook de conferenties die door De Hoop worden georganiseerd, met christelijke sprekers waar cliënten, die God vaak nog nauwelijks kennen, uitleg krijgen, zijn hiervan een goed voorbeeld. Voor veel cliënten is dit de eerste kennismaking met Gods Woord.

Meer informatie en verhalen van Hoop zijn te lezen op www.vrienden-vandehoop.nl. Uitgebreide informatie over de hulpverlening is te vinden op www.dehoop.org.

Jong en verslaafd

Mijn naam is Johan.

Lang ben ik verslaafd geweest aan cocaïne. De eerste tijd wist ik het verborgen te houden. Maar na verloop van tijd lukte dit niet meer. Eerst kwamen mijn broers en zussen er achter en later ook mijn ouders. Er volgde een moeilijke tijd. De familie ging erop aandringen dat ik hulp zou zoeken. Er waren momenten dat ik het wilde, maar nadat ik weer wat gebruikt had, wilde ik toch weer geen hulp.

Gesprekken

Na een aantal indringende gesprekken met iemand die ik vertrouwde, heb ik besloten om toch hulp te gaan zoeken. Tijdens deze gesprekken werd ik erop gewezen dat ik, als ik zo door zou gaan, uiteindelijk alleen zou komen te staan. Dat het thuis wonen onmogelijk zou worden. Dat ik mijn werk zou verliezen. Dat ik niet met mijn neefjes en nichtjes op pad zou mogen en kunnen. Ik ben met mijn broer naar de huisarts gegaan en de huisarts heeft tijdens het gesprek direct contact gezocht met De Hoop. We hadden in het gesprek bij de huisarts De Hoop genoemd, omdat dit een christelijk GGZ is. Daarbij komt dat de resultaten van De Hoop de beste zijn.

Naar De Hoop

Na een aantal intakegesprekken heb ik in overleg gekozen voor een opname van 3 maanden, het Men4Life traject. Op de afdeling zijn duidelijke regels. Op tijd opstaan voor het ontbijt, er zijn roosters voor corvee, koken en schoonmaken. Je moet je eigen kamer schoonhouden, zelf wassen en strijken. De eerste weken mag je alleen onder begeleiding de afdeling verlaten. Daarnaast heb je allerlei gesprekken; kringgesprekken, gesprekken met een psycholoog en een psychiater. In de gesprekken komt ook duidelijk naar voren dat de Bijbel, het geloof, je houvast kan geven. Iedere zondagmorgen gingen we naar een bijeenkomst van een Evangelische gemeente in Dordrecht. Daarnaast is er ook tijd voor sport en ontspanning. Na verloop van tijd mag je een paar uur op een zaterdag naar huis, maar als je terugkomt, krijg je direct een test of je niet gebruikt hebt.

Terug kijkend

Achteraf gezien kan ik zeggen dat er momenten zijn geweest dat ik het zwaar, soms zelfs zeer zwaar vond. Maar ik ben erg blij dat ik het gedaan heb. Ik heb geleerd structuur aan te brengen in mijn leven en ik heb tips gekregen hoe ik met moeilijke momenten om moet gaan. Ik ga weer naar de kerk. Ik doe nu weer allerlei dingen die ik vroeger leuk vond. Dingen waar ik tijdens mijn verslaving geen zin meer in had. Bij De Hoop heb ik goede nazorg ontvangen.

Oproep aan jongeren

Alle jongeren die tobben met verslaving, raad ik met klem aan om iemand in vertrouwen te nemen en samen met je vertrouwenspersoon het gesprek aan te gaan met je ouders en de huisarts. Zoek professionele hulp, zoals ik die bij De Hoop heb mogen ontvangen.

*Johan is een jongere uit een Hersteld Hervormde Gemeente
De naam Johan is fictief*

Ouders delen hun ervaring

Uit ervaring weten wij inmiddels dat verslaving heel wat doet, allereerst met de verslaafde zelf, maar ook met zijn of haar omgeving.

Ontkenning

Als ouders duurt het even voordat je door hebt en gelooft dat je kind verslaafd is. Als het zover is, wordt het er niet makkelijker op. Je gaat het ontkennen, je maakt je zorgen over waar je kind naar toe gaat, je krijgt een gevoel van schaamte en falen. Hoe krijg je je verslaafde kind in deze situatie zover dat hij of zij hulp gaat zoeken?

Tijdens en na de behandeling

Als je kind hulp gaat zoeken en uiteindelijk opgenomen wordt, sta je als ouders voor de vraag: hoe gaan wij hier mee om? Hoe handelen we binnen ons gezin? Maar ook: hoe communiceren wij naar 'buiten'? Als je kind na een intensieve periode uit de opname thuiskomt, denken veel

mensen dat de zorgen opgelost zijn. Maar de ex-verslaafde heeft zo nu en dan een fel gevecht met zichzelf en volgt nog een nazorgtraject. Daarnaast moet er op verschillende terreinen weer een vertrouwensband groeien tussen kind en ouders. En ouders moeten opnieuw leren loslaten.

Meeleven

Als ouders zijn er ook gesprekken gevoerd bij De Hoop. Het is duidelijk geworden dat wij niet de enigen zijn die met zorgen omtrent verslaving geconfronteerd worden. De jeugd wordt vaak gewaarschuwd voor de gevolgen van drugsgebruik. Maar laten we ook aandacht hebben voor het herkennen van een verslaving. Een oproep aan gemeenteleden: draag deze gezinnen op in het gebed. Toon uw meeleven. Een kaart naar ouders en verslaafde doet goed.

Verslavingszorg en geloof

Hoe help je een patiënt zo optimaal mogelijk van een verslavingsstoornis af? Klinisch psycholoog Jan Teerds, werkzaam bij De Hoop, pleit ervoor om de geloofsbeleving van de cliënt structureel te betrekken bij de behandeling.

Waarom houden drank en drugs mij in hun greep? Is dat Gods wil en kan Hij mij helpen van mijn verslaving af te komen? Voor veel cliënten van De Hoop zijn dergelijke vragen nauw met elkaar verweven, zo is Teerds' ervaring. Mede om die reden focussen de hulpverleners tijdens de behandeling nooit alleen op het in kaart brengen van iemands middelengebruik of psychisch welbevinden. 'Het is bij ons al jaren de praktijk om ook mee te wegen hoe iemand denkt over het doel van het leven en hoe hij of zij het geloof beleeft.' Teerds: 'Uiteindelijk gaat het erom dat we ons bij De Hoop inspannen om mensen op weg te helpen naar een nieuw leven en, mocht het zo zijn, ook naar het Leven met een hoofdletter.'

Toegroeien naar een verslavingsvrij leven

Een medewerker van De Hoop aan het woord

Leo Blaak is ouderling van de hersteld hervormde gemeente van Oud-Beijerland en in het dagelijks leven werkzaam bij De Hoop als werkbegeleider op het bedrijfsbureau van De Hoop Drukkerij (een werkervaringsplek voor cliënten van De Hoop GGZ).

Werkervaringsplekken

De gedachte achter de werkervaringsplekken is om gasten een grotere kans te bieden op werk na hun behandeling bij De Hoop. De ervaring heeft geleerd dat, als mensen na hun behandeling weer zelfstandig gaan wonen zonder dat ze werk hebben, zij vaker terugvalen in hun verslaving. Wij bieden een veilige werkplek waar zij werkervaring op kunnen doen en (weer) in een werkritme kunnen komen. Gemiddeld zijn

er 15 mensen bij ons geplaatst, die een jaar tot twee jaar bij ons blijven. De meest voorkomende verslavingen zijn die aan cannabis, cocaïne en zeker ook drank. Maar ook heroïne en GHB. Dikwijls hebben deze mensen naast hun verslaving nog andere problematieken zoals ADHD, ADD, autisme of borderline (dubbele diagnose). Het gaat om mensen met de meest uiteenlopende achtergronden, kerkelijk en niet-kerkelijk.

Voordat iemand bij ons geplaatst wordt, wordt er eerst een behandelplan gemaakt en worden er doelen gesteld. Daarbij wordt gekeken naar ervaring en ook naar wat men kan en wil.

Dagopeningen

De dag beginnen we met elkaar. We lezen dan een gedeelte uit de Bijbel waar we dan over doorpraten en de vragen die er zijn, proberen we te beantwoorden. Omdat sommige gasten niet bekend zijn met de Bijbel maken we daarom dankbaar gebruik van de Bijbel met uitleg (BMU). Daarna bidden we met en voor elkaar. Het is vaak bemoedigend als je merkt dat men ook echt bezig is met het Woord en op zoek gaat naar antwoorden op de vele vragen die er leven.

Terugvallen

Het is altijd mooi om te zien dat mensen tijdens hun verblijf bij De Hoop toegroeien naar een geregeld en verslavingsvrij leven met kans op een nieuwe werkring, al brengt dat wel voor sommigen veel spanning met zich mee. Op zulke momenten zie je ook vaak dat een terugval in gebruik op de loer ligt. Terugvallen maak je trouwens veel mee. Dat is moeilijk als dat gebeurt. Ik denk dan wel eens: hoeveel terugvallen in de zonde heb ik zelf niet

elke dag? Dat U mij nog niet moe bent geworden, Heere! Dan word je bepaald bij het geduld dat God met jou heeft. Je hebt dan ook nooit een verwijt aan een ander, maar je voelt mee met de pijn en de schaamte en je mag de ander aansporen om Hem om bijstand te vragen. Het gebeurt ook dat je iemand na een terugval niet meer terugziet. Of dat na jaren oud-clients weer terugkomen omdat het toch niet goed gegaan is. Gelukkig hebben ze zich dan weer aangemeld. Het is vaak niet eenvoudig voor hen om dat te doen.

Gezichten

In de tien jaar dat ik dit werk mag doen, heb ik veel mensen zien komen en gaan. Je ziet de gezichten voor je, je kent de namen. Van sommigen weet je dat ze goed terechtgekomen zijn, van anderen weet je het niet. Soms hoor je verdrietige berichten.

Het geeft mij rust dat we elke dag het Woord van God mogen zaaien met de bede dat Hij dat zou willen zegenen en dat alles in Zijn handen is. Maar ook dankend dat er nog plaatsen zoals De Hoop bestaan.

Hoe dient de **generale diaconale commissie** (GDC) de Hersteld Hervormde Kerk?

Ds. J. Joppe

Aan de generale diaconale commissie – afgekort GDC – is gevraagd om iets te vertellen over het werk wat we als landelijk commissie doen. Eigenlijk is dat in één woord samen te vatten: DIENEN.

De leden van de GDC van links naar rechts; zittend: ds. J. Joppe en diaken J.J. Verloop; staand: diaken G. Vos, diaken D.C. Bakker; diaken H. Smits, diaken E.T. Draaijer; dhr. P. van den Boogaard sr. en diaken T.J. Alderliesten.

De GDC is een landelijke commissie van de kerk die zich bezighoudt met de vorming en toerusting van diakenen. We doen dat door hen van informatie te voorzien die nodig is voor de uitoefening van hun ambt. Dat gebeurt door nieuwsbrieven, maar ook door toerustingsdagen of cursussen te organiseren. Die toerustingsdagen vinden altijd op de eerste twee zaterdagen van september plaats. Vorig jaar hebben we in Oud-Beijerland en Elspeet met diakenen uit allerlei gemeenten nagedacht over hoe je kunt signaleren of er bij gemeenteleden diaconale hulp nodig is. Ook is er in 2018 in samenwerking met Eleos een toerustingscursus georganiseerd over 'Omgaan met psychische nood in de gemeente'. De GDC ondersteunt diaconieën. Als men op diaconale vragen zelf geen antwoord weet, kan men bij de GDC terecht. De GDC kan tijdelijk helpen als een hulpvraag de financiële draagkracht van die diaconie te boven gaat. Verder is de GDC betrokken bij za-

ken die beter landelijk dan plaatselijk geregeld kunnen worden, zoals het diaconaal gastenhuis 'De Oase' en het platform Jeugdhulpverlening. Vanuit dit interkerkelijke platform worden verschillende initiatieven ontplooid, zoals het project huiselijk geweld & kindermishandeling, de jaarlijkse pleegzorgdag en het onderzoek verslavingszorg. Met stichting De Vluchtheuvel regelen we gastopvang. De kosten hiervan worden betaald uit de collecte voor het 'Fonds Welzijnsvoorzieningen'. Daarnaast zijn er contacten met verschillende andere organisaties, zoals de stichting Schuilplaats, Eleos, Ontmoeting en De Hoop. Ook verleent de GDC diaconale hulp in binnen- en buitenland. Zodra zich ergens op de wereld een ramp voltrekt, nemen we contact op met hulpverleningsorganisaties als Woord en Daad of ZOA. Vanuit het 'Noodhulp en rampenfonds' - waarvoor in de gemeenten wordt gecollecteerd - kan gelijk een bedrag worden overgemaakt om de

nood in het getroffen gebied te lenigen. Van deze hulp ontvangen we een projectvoorstel en later een verslag. De GDC is nauw betrokken bij de diaconale hulp in Malawi. Dat betreft allereerst de voedselhulp als er hongersnood is. De laatste tijd zijn we in overleg met de kerk in Malawi, de RPC, bezig met een project voor structurele verbetering van landbouwmethoden. Voor beide soorten hulp is de collecte 'Diaconale projecten Malawi' bestemd.

Momenteel bestaat de GDC uit 8 leden. Naast de voorzitter, ds. J. Joppe, de secretaris, diaken J.J. Verloop en de financieel adviseur, dhr. P. van den Boogaard sr., zijn dat uit de classis Noord-Veluwe: diaken H. Smits; uit de classis Midden: diaken E.T. Draaijer; uit de classis West: diaken T.J. Alderliesten; uit de classis Zuid-West: diaken D.C. Bakker; uit de classis Zuid-Oost: diaken G. Vos; en uit de classis Noord wordt nog een diaken gezocht.